
STEPHANUS DE LICIAO

GRANDIMONTENSIS PRIOR QUARTUS

NOTITIA

(*Gall. Christ. nov.*, tom. II, col. 648)

Stephanus II de Liciao, Lemovicensis patria, sub cujus moderamine ordo in domibus plurimum dilatatur. Hic etiam gesta Stephani confessoris conscribi ac recitari fecit, ut notat Chron. Grandim., ubi dicitur discretus, largus in eleemosynis, potens opere ac sermone, in oratione devotus, in jejuniis assiduus, qui gregi feliciter praeiit; mortuus est, ut arbitrantur 1161, III Non. Januarii. Habet illud epitaphium: *Hic jacet dominus Stephanus quartus prior, oliva fructifera in domo Domini, vixit in prioratu xxiii annis*: ita Pandulfus de Garda et Joannes l'Evesque. Ipsius tempore Henricus II rex Anglorum monasterium Grandimontense locupletavit; regum quoque et principum munificentia, in variis partibus construebantur cellae aut prioratus, quae Grandimontensi Ecclesiae matri subiciebantur, pro sana pietatis fratrum huius caenobii.

DICTA ET FACTA S. STEPHANI DE MURETO

AUCTORE STEPHANO DE LICIAO.

(Vide supra col. 1071 ad calcem Vitae S. Stephani de Mureto auctore Bernardo Itherii. Confer D. Marteani Admonitionem Vitae S. Stephani praefixam.)

PETRUS BERNARDI

ALIAS DE CORILO

GRANDIMONTENSIS PRIOR QUINTUS

NOTITIA

(*Gall. Christ. nov.*, tom. II, col. 649)

Petrus III Bernardi, de Boschiac, oriundus ex nobili familia, frater Bernardi Aimerici de Bré, ut scribitur in quodam libro antiquo S. Martialis, electus VII Id. Februarii ejusdem anni, de sua electione certum fecit Henricum II Angliae regem, qui eidem scripsit anno regni sui septimo. Hic prius miles uxoratus, post caenobita, ac denique presbyter ordinatur; vir religiosus vita et moribus, vitiorum hostis rigidus, ac decessoris sui virtutum egregius imitator: quae et plura eneomia de illo memorantur in Chronico Grandim. Anno 1165 di-

cata est ecclesia B. Mariae Grandimontis IV Septemb. consecrante majus templum Petro Bituricensi patriarcha, astantibus Bertrando Burdegalensi, Geraldo Lemovicensi, Engolismensi, Cadurcensi, Sagiensi, et aliis pontificibus. Iste totum refectorium abbatiae cum testudine lapidea de novo praclare instauravit: item ecclesiam perfecit ex parte capitis usque ad ingressum chori clericorum, quae antea inchoata fuerat, et facta a parte inferiori. Eo sedente sit quaedam translatio corporis beatissimi Stephani a claustro in ecclesiam, praesente Geraldo

Lemovicensi antistite in crastino Nativit. B. Joan- A rum, vixitque ad annum saltem 1191, uti probant nis Baptistæ præcursoris Christi. Dignitate sua ejus epistola. cessit circa an. 1167, factus corrector Vincenna-

PETRI BERNARDI EPISTOLÆ.

(MARTEN., *Thesaur. Anecd.*, I, 454 et seqq.)

Petrus Bernardi electus prior Grandimontensis significat Henrico regi Anglorum suam electionem cui invitus consensit.

(Anno 1160, Febr.)

Præcellentissimo principi D. HENRICO Dei gratia Anglorum regi, duci nostro Aquitanico, magnificentissimo pauperum Grandimontensium nutritio, frater PETRUS BERNARDI, electus prior Grandimontensis, sed peccator, quidquid valet oratio peccatoris.

Sanctus Spiritus, qui ubi vult spirat, non ex operibus justitiæ quæ fecimus nos, sed secundum misericordiam suam magnam nos, licet indignos, elegit in visibilem famulorum suorum Grandimontensium ductorem. Ingenue fateor, non absque contradictione electioni huic, quanquam canonicæ, me subscripsisse, et adhuc propter duo repugnarem. Primo, nisi in Domino confisus, et in potentia majestatis ejus sperarem eundem principalem, qui cœpit in nobis opus bonum, profecturum, ita ut bonas faciam inchoatæ perfectionis vias meas et studia mea, meliorem esse me delectando, quam altiore. Secundo, nisi eandem electionem Deo et regiæ vestræ celsitudini gratam declarassent fratres mei, nunquam tanti officii habenas accepissem. Domine mi rex, factum est, ut imperavit Deus; confirmet in omni opere bono ille qui Pater noster est, et nos opera manuum ejus. Utinam sicut charitatem nunc præsentem, ita et meam tibi mentem possem exponere! O si legere posses in corde meo, quod tibi de amore tuo, suo digito Deus inscribere dignatus est! Profecto cognosceres quod nulla lingua, licet erudita, sed nec stylus sufficiat exprimere quæ in tabulis cordis carnalibus, Dei Spiritui placuit imprimere. Memoria memores sumus beneficiorum vestrorum inenarrabilium, sed et ubique prædicabo quod multam invenerimus semper in oculis vestræ majestatis familiaritatem, cum familiaritate gratiam, cum gratia suavitatis abundantiam, de quibus sine dubio merces vestra multa est in cælis, illo in Evangelio promittente, qui fidelis in omnibus verbis suis, et judicante sibi factum, quod uni ex minimis suis factum invenitur. Ergo erga

(1) Correctores in ordine Grandimontensi dicebantur superiores monasteriorum ad distinctionem prioris Grandimontensis, qui solus prior dicebatur.

B sceptrum regni tui voluntatem bonam ex debito conservantes, parem a sacra vestra celsitudine suppliciter repositum. Nihil, fateor, in deserto possumus, at modicum hoc quod valemus coram Deo præpotenti, in cujus manu sunt omnium potestates, pro vobis regioque sanguine vestro impendimus, ut virtutum omnium percipias incrementa, et ad eum qui via, veritas et vita est, gratus valeas pervenire. Hanc pro vobis prosequemur observationem in vestro Grandimonte, ab hoc primo electionis nostræ, ut latores præsentium notum facient.

Datum in Grandimonte, mense Februario.

II.

Rescriptum Henrici II, Anglorum regis, ad Petrum Bernardi, priorem Grandimontensem. -- Gratiam habet ejus electionem, ejusque se precibus commendat.

(Anno 1160.)

Religioso sacerdoti, et excelso in Verbo gloriæ, P. Petro BERNARDI, priori fratrum nostrorum de Grandimonte, justa desideria principis Christiani, HENRICUS, Dei gratia Anglorum rex, filius et frater.

Bonus homo de bono cordis sui thesauro duo protulit bona. Primum, quando assensum præbuit tuæ electioni, quam credimus factam esse a Deo, quia tanto correctorum (1) et curiosorum consensu, uti concessu celebratam fuisse accepimus, sicut vestri retulere. Secundum, cum memoriam in tuis precibus continuam repromissisti. Satis est, si fiat; fiet, credo. At continuetur per orationes vestras multum speramus in Domino, et in potentia majestatis ejus; nec parvipendimus orationes vestras; flant, precor, sine intermissione in ecclesia vestra ad Deum pro nobis, ad solatium vestrum, et jucundum diem adventus vestri in sedem præcipis generalis. Hisce patentibus notum vobis facimus, nos recordari adhuc hodie, quod hostiæ cauda et caput Deo debebatur; non incipimus vobis benefacere, ut vos de nobis bene meritis abjiceremus; tunicam ecclesiæ, Dei gratia jam polynitam, curamus facere et talarem; tantummodo pro me orate, et de temporalibus nihil solliciti, Dominus providebit per manus nostras. Regium attestor pectus,

postquam vero abbatis titulo insignitas est, non amplius correctores, sed priores appellati sunt.